

BIJLAGEN

Auteur
Studentnummer

Emerald de Leeuw
2024294

Vak

Afstudeerstage

Afstudeerdocent I
Afstudeerdocent II

Dhr. mr. R.G.M. Ritzen
Dhr. mr. J. D. Wesseling

Stagementor

Dhr. mr. B.F. Algera

's-Hertogenbosch, mei 2012

In opdracht van:

Provincie Noord-Brabant

Inhoudsopgave

Bijlage 1: Onderzoeksplan	1.
Bijlage 2: Relevante artikelen uit de Natuurbeschermingswet 1998	8.
Bijlage 3: Relevante artikelen uit de Verordening stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant	11.
Bijlage 4: Beleidsregels grenzen aan gedogen Noord-Brabant 2001	13.
Bijlage 5: Relevante artikelen uit de Habitatrichtlijn	16.
Bijlage 6: Relevante artikelen uit de Vogelrichtlijn	18.

Bijlage 1: onderzoeksplan

Dit onderzoeksplan is opgesteld tijdens de eerste maand van de afstudeerstage. Mede doordat de onderzoeker destijds nog over onvoldoende informatie beschikte over de wet-en regelgeving en de oorzaken achter de problematiek, kan de inhoud van het onderzoeksplan op bepaalde punten afwijken van wat er in de scriptie staat.

1. Probleembeschrijving

De aanleiding van het onderzoek is een verzoek van de provincie Noord-Brabant om meer duidelijkheid te verschaffen over de handavingspraktijk ten aanzien van een bepaalde categorie overtreders, aangeduid als 'interim-uitbreiders'¹, van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: NBW). Door middel van deze wet zijn de Europese Habitatrichtlijn² en Vogelrichtlijn (in het kader van Natura 2000³) omgezet in het Nederlandse rechtssysteem. Op basis van de NBW worden de volgende drie categorieën gebieden aangewezen en beschermd; Natura-2000 gebieden, Beschermde Natuurmonumenten en Wetlands⁴. De wet introduceert een vergunningplicht die gebaseerd is op de Europese Habitatrichtlijn. Artikel 19d NBW bepaalt dat een project of handeling vergunningplichtig is als verslechtering of een significant⁵ verstorend effect op beschermde habitat-en vogelsoorten in een Natura-2000 gebied niet kan worden uitgesloten. De kans dat een project of andere handeling een negatief effect heeft is al voldoende. Een concreet toetsingskader voor de vergunningverlening bleek in de praktijk echter niet houdbaar of ontbrak.⁶

Op grond van de NBW en een recente uitspraak⁷ van de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State (ABRvS) zijn nagenoeg alle agrarische bedrijven in Noord-Brabant vergunningplichtig op grond van de NBW wanneer er een wijziging in activiteiten plaats heeft gevonden ten aanzien van de situatie ten tijde van de toepasselijke referentiedatum. Ook emissieneutrale wijzigingen, en zelfs wijzigingen die een verlaging van de emissie inhouden, vallen onder vergunningplicht. Er wordt namelijk naar de situatie gekeken alsof er sprake is van een nieuwe situatie, dus vindt er opnieuw een toetsing plaats. Er zou daarom bij al deze bedrijven moeten worden gehandhaafd op basis van de beginselplicht tot handhaving. Gedogen is bestuurlijk wenselijk, maar juridisch zeer lastig te onderbouwen. Van de beginselplicht tot handhaving kan namelijk alleen worden afgeweken wanneer handhaven onevenredig is, of wanneer er sprake is van een concreet uitzicht op legalisatie. Voor bedrijven, die met hun emissie gelijk of onder die van de toepasselijke referentiedatum blijven, kan op dit moment in beginsel een vergunning worden verleend. Door de eerder genoemde uitspraak van de ABRvS bestaat er ook nog geen eenduidige referentiedatum. Welke datum uiteindelijk in een concreet geval van toepassing is, is niet van belang voor de

¹ Veehouderijbedrijven die in de periode vanaf 7 december 2004 ("referentiedatum" genoemd in artikel 19kd NBW) t/m 15 juli 2010 (datum inwerkingtreding Stikstofverordening) zijn uitgebreid met een toename van stikstofdepositie op een of meerdere Natura 2000 gebieden tot gevolg

² Op 1 oktober 2005 trad de NBW in werking en werd de omzetting van de richtlijnen in het Nederlandse recht voltooid. In Nederland heeft die omzetting meer dan tien jaar te laat plaatsgevonden.

³ . Natura 2000 is de benaming voor een Europees netwerk van natuurgebieden waarin belangrijke flora en fauna voorkomen, gezien vanuit een Europees perspectief. (<<http://www.natura2000.nl>>).

⁴ 'Watergebieden, moerassen, vennen, veen- of plasgebieden, natuurlijk of kunstmatig, blijvend of tijdelijk, met stilstaand of stromend water, zoet, brak of zout, met inbegrip van zeewater, waarvan de diepte bij eb niet meer is dan zes meter'. Definitie uit Artikel 1 lid 1 Verdrag inzake watergebieden van internationale betekenis, in het bijzonder als verblijfplaats voor watervogels, Ramsar, 2 februari 1971.

⁵ 'Een significant negatief effect is een wezenlijke verslechtering van de kwaliteit en/of vermindering van de omvang van een habitatype zoals bedoeld in het instandhoudingsdoel ten gevolge van menselijk handelen, afhankelijk van de staat van instandhouding en de trends en natuurlijke fluctuaties in omvang/kwaliteit van habitatypes dan wel in populatieomvang van soorten' - Steunpunt natura 2000, 2007.

⁶ Wieman 2011, Lucht in uitvoering 2011-3.

⁷ ABRvS 7 september 2011, LJN BR6898.

aard van de problematiek. Deze kan wel een rol spelen bij het bepalen van de legalisatiemogelijkheden en het aantal bedrijven waarvoor de problematiek geldt.⁸ Bedrijven die hun emissie vergroot hebben, zijn voor een eventuele vergunning afhankelijk van de vraag of in hun geval saldering⁹ van de vergrote depositie mogelijk is. De saldering is specifiek geregeld in de provinciale verordening Stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant (hierna: Stikstofverordening) die op 9 juli 2010 in werking is getreden. De Stikstofverordening bepaalt dat er alleen via de provinciale depositiebank gesaldeerd kan worden. Bedrijven dienen zich hiervoor te melden. Daarnaast is opgenomen dat GS een 'voorziening'¹⁰ treffen voor veehouderijbedrijven die in de periode vanaf 7 december 2004 ("referentiedatum" genoemd in artikel 19kd NBW) t/m 15 juli 2010 (datum inwerkingtreding Stikstofverordening) zijn uitgebreid met een toename van stikstofdepositie op een of meerdere Natura 2000 gebieden tot gevolg. Deze bedrijven worden aangeduid als 'interim-uitbreiders'. De voorziening die GS willen treffen bestaat uit een collectieve saldering van deze interim-uitbreiders. Het doel is om hen op basis van de collectieve saldering vrij te stellen van de vergunningplicht van artikel 19d NBW. Die collectieve saldering zou worden vastgelegd in een beheerplan waardoor er op grond van artikel 19d lid 2 NBW¹¹ geen vergunningplicht meer geldt, er is dan sprake van een legaliserend besluit (waardoor van handhaving kan worden afgezien). Momenteel is er nog geen beheerplan voor deze interim-uitbreiders en het is niet duidelijk of/wanneer deze zal worden opgesteld. Daarnaast worden meldingen van interim-uitbreiders op dit moment door de afdeling Vergunningverlening slechts in een beperkt aantal gevallen in behandeling genomen. Bovendien is het niet duidelijk of het mogelijk is om deze interim-uitbreiders te legaliseren in verband met onduidelijkheden wat betreft het saldo in de depositiebank; het is niet bekend of er voldoende saldo beschikbaar wordt om legalisering mogelijk te maken.

Samenvattend; de problematiek van de interim-uitbreiders bestaat eruit dat zij illegaal in werking zijn, en dat voorsnog onduidelijk is of, tot welk niveau, hoe en wanneer zij gelegaliseerd worden. Het uitgangspunt was dat Natura-2000 beheerplannen de legalisatie van interim-uitbreiders mogelijk zou maken. Het opstellen hiervan bleef echter uit. Als gevolg hiervan zijn een groot aantal interim-uitbreiders in werking zonder benodigde vergunning op grond van de NBW en zonder verplichte melding op grond van de Stikstofverordening. Dit vormt een overtreding van zowel de NBW als de Stikstofverordening. Daarbij kunnen veel van deze bedrijven hun huidige situatie niet legaliseren, omdat de Stikstofverordening hen verplicht gebruik te maken van de provinciale depositiebank. Deze staat op dit moment niet voor hen open.¹²

Op verzoek van de provincie Noord-Brabant wordt onderzocht wanneer er handhavend dient te worden opgetreden tegen interim-uitbreiders, en wanneer er eventueel gedoogd kan worden (bijvoorbeeld wanneer er sprake is van een concreet uitzicht op legalisatie). De conclusies van dit onderzoek dienen meer houvast te geven in de handhavingspraktijk van de provincie Noord-Brabant.

Er zal gezocht worden naar relevante wet- en regelgeving, rechtsbeginselen, algemene beginselen van behoorlijk bestuur, jurisprudentie en literatuur. Daarnaast worden er twee open interviews afgenomen waarvan een met de heer Uittenbosch over de historie van de problematiek en een met de heer Van der Stappen over het huidige handhavingsbeleid van

⁸ Van der stappen 2012, beleidsnotitie.

⁹ Salderen: vereffenen van een door een bedrijf veroorzaakte toename van de depositie op een Natura-2000 gebied met de afname van de depositie op hetzelfde natura-2000 gebied als gevolg van het geheel of gedeeltelijk beëindigen van de bedrijfsvoering door een of meer andere bedrijven

¹⁰ Art. 36 Stikstofverordening: lid 1. Voor zover de N-depositie door de in artikel 33 of 35 bedoelde bedrijven niet voldoet aan de depositie-eisen van de artikelen 18 tot en met 20, treffen Gedeputeerde Staten in het kader van de beheerplannen krachtens artikel 19a van de Natuurbeschermingswet 1998 een voorziening

¹¹ Het verbod, bedoeld in het eerste lid, is niet van toepassing op het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen, waaronder bestaand gebruik, alsmede de wijzigingen daarvan, overeenkomstig een beheerplan als bedoeld in de artikelen 19a of 19b.

¹² Van der stappen 2012, beleidsnotitie.

de provincie. De onduidelijkheden omtrent de handhaving van de NBW en de Stikstofverordening worden weggelaten wanneer dit onderzoek leidt tot een antwoord op de centrale vraag. Om deze reden is het onderzoek praktisch relevant.

2. Centrale vraag

Onder welke omstandigheden dienen Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant handhavend op te treden tegen agrarische bedrijven, die vallen onder de categorie interim-uitbreiders, die niet voldoen aan de vergunningplicht van de Natuurbeschermingswet en de meldingsplicht die voortvloeit uit de Stikstofverordening?

3. Doelstelling

De doelstelling is om op 23 mei 2012, door middel van een onderzoeksrapport, een advies uit te brengen aan de provincie Noord-Brabant over de handhaving van de Natuurbeschermingswet 1998 en de daarop gebaseerde Stikstofverordening, gelet op de situatie van interim-uitbreiders, zodat het handhavingsbeleid conform de huidige wet-en regelgeving en jurisprudentie kan worden aangepast.

4. Deelvragen

1. Hoe gaat de provincie Noord-Brabant nu om met de handhaving van de Natuurbeschermingswet en de daarop gebaseerde Stikstofverordening gelet op de situatie van interim-uitbreiders?
2. Welke problemen worden er ondervonden bij de handhaving van de Natuurbeschermingswet en de Stikstofverordening?
3. Wat is de oorzaak van de problemen die worden ondervonden bij de handhaving?
4. Is het mogelijk om de situatie van interim-uitbreiders te legaliseren? Zo ja, op welke wijze?
5. Wat zijn de juridische risico's voor Gedeputeerde Staten als er wordt afgezien van handhavend optreden tegen interim-uitbreiders wanneer dit op grond van de wet-en regelgeving/ jurisprudentie wel noodzakelijk is?
6. Welke aanbevelingen kunnen worden gedaan aan Gedeputeerde Staten over het te voeren handhavingsbeleid ten aanzien van interim-uitbreiders?

5. Methoden van onderzoek

Om de bovenstaande vragen te beantwoorden zal gebruik worden gemaakt van zowel juridische bronnenonderzoek als empirisch onderzoek.

Rechtsbronnen en literatuuronderzoek

Wet- en regelgeving

Deze juridische bronnen worden onderzocht om erachter te komen welke wet- en regelgeving van toepassing is bij de handhaving van de NBW en de Stikstofverordening. De wet is een primaire rechtsbron en bevat algemeen verbindende voorschriften. De wet geldt voor iedereen. Zij is afkomstig van een bevoegd orgaan. De wet in formele zin is afkomstig van de regering en de Staten-Generaal gezamenlijk. Wet- en regelgeving zijn objectieve

bronnen en zij zijn feitelijk juist. Om deze redenen is de wet een betrouwbare bron. Er wordt verwacht dat de wet- en regelgeving kan bijdragen aan een antwoord op de centrale vraag, daaruit blijkt dat de wet- en regelgeving kan bijdragen aan de validiteit van het onderzoek.

Jurisprudentie

Jurisprudentie is afkomstig van de rechterlijke macht. Wanneer de rechterlijke macht uitspraken doet zijn dezen bindend. Uitspraken komen tot stand door een objectief oordeel van een rechter. Leemten en onduidelijke terminologie in de wet worden door rechters uitgelegd, dit noemt men rechtsvinding. Door deze rechtsvinding ontstaan nieuwe rechtsregels. De uitspraken en interpretaties van rechters worden als waarheid aangenomen en zijn bindend. De rechter beslist autonoom, de uitspraken zijn dus niet beïnvloed door derden. Jurisprudentie wordt geraadpleegd voor actuele en nauwkeurige antwoorden, en voor het geval dat wet- en regelgeving geen antwoord biedt. Er is inmiddels al relevante jurisprudentie gevonden die kan bijdragen aan het antwoord op de centrale vraag, hieruit blijkt de validiteit van deze bron.

Literatuur

Ter ondersteuning tijdens het zoeken naar informatie over probleem zullen ook handboeken en artikelen worden geraadpleegd.

Empirisch onderzoek

Interviews

Door middel van twee interviews met medewerkers binnen de organisatie zal de achtergrond van de problematiek en de huidige handhavingspraktijk in beeld worden gebracht. Een duidelijk beeld van de huidige situatie is essentieel bij het vaststellen van de juridische knelpunten. Er is gekozen voor interviews, omdat het onderwerp voor de onderzoeker tamelijk nieuw, en zeer complex van aard is. Voor de aanvang van de afstudeerstage heeft de onderzoeker zich georiënteerd op het onderwerp, maar dit bleek onvoldoende voor een volledig en duidelijk beeld van de problematiek. Door de interviews te structureren met een aantal open vragen hebben de deskundigen de ruimte om ook zelf informatie te verstrekken die naar hun mening relevant is voor het onderzoek. Daarnaast kan de onderzoeker vragen stellen over de aspecten van het onderwerp waar nog onduidelijkheden over bestaan. De interviews zullen face-to-face worden afgenomen.

Een interview zal met de heer Uittenbosch worden afgenomen. Hij is deskundige op het gebied van de provinciale Stikstofverordening, en de achtergrond van de NBW. Hij heeft een zeer grote rol gespeeld bij het opstellen van de Stikstofverordening. Zijn kennis en expertise zullen bijdragen aan een goede beeldvorming van het probleem. Bovendien kan hij informatie verstrekken over de redenen achter bepaalde keuzes bij het opstellen van de huidige regelgeving.

De deskundige op het gebied van handhaving van de NBW en de Stikstofverordening is de heer Van der Stappen. Ook met hem zal een interview worden afgenomen waarin duidelijkheid zal worden verkregen over het huidige handhavingsbeleid en de problemen die men ondervindt bij de handhaving. De heer Van der Stappen is jurist op de afdeling handhaving van de provincie, hij is het aanspreekpunt wanneer er vragen zijn over de juridische aspecten van de NBW en de Stikstofverordening.

6. Middelen

Hier volgt een (voorlopig) overzicht van de middelen die gebruikt gaan worden bij het uitvoeren van het juridisch bronnenonderzoek.

Wet- en regelgeving

- Europese Habitatrichtlijn
- Europese Vogelrichtlijn
- Grondwet
- Algemene wet bestuursrecht
 - Zowel geschreven als ongeschreven algemene beginselen van behoorlijk bestuur
- Natuurbeschermingswet
- Provinciewet
- Provinciale Stikstofverordening
- Beleidsregels
 - Provinciaal gedoogkader

Jurisprudentie

- HvJ EG 8 oktober 1987, nr. 80/86 (*Kolpinghuis*).
- HvJ EG 7 januari 2004, nr. C-201/02 (*Wells*).
- ABRvS 28 februari 2007, *LJN AZ9494*.
- ABRvS 1 april 2009, *LJN BH9262*.
- ABRvS 7 september 2011, *LJN: BR6898*.

7. Verantwoording: validiteit en betrouwbaarheid

Validiteit juridisch bronnenonderzoek

De onderzoeker verwacht dat de resultaten van het juridisch bronnenonderzoek kunnen bijdragen aan het antwoord op de centrale vraag. Wanneer er verordeningen van provincie Noord-Brabant worden onderzocht zullen de resultaten slechts geldig zijn voor de provincie Noord-Brabant, het gaat hier om interne validiteit. De resultaten van het onderzoek naar hogere wet- en regelgeving en jurisprudentie zullen zowel intern als extern valide zijn. Het gaat hier namelijk om algemeen verbindende voorschriften en uitspraken van rechters, die hebben bindende kracht voor een ieder. De geldigheid is daarom ook van toepassing op andere provincies.

Betrouwbaarheid juridisch bronnenonderzoek

Wanneer de huidige wet- en regelgeving en jurisprudentie opnieuw wordt onderzocht, zullen dezelfde antwoorden worden gevonden. De resultaten zijn dus consistent, hierdoor kan het onderzoek als betrouwbaar worden aangemerkt. De interne betrouwbaarheid wordt gebaseerd op het feit dat slecht een persoon het onderzoek uitvoert, er wordt altijd op dezelfde wijze aan het onderzoek gewerkt. De externe betrouwbaarheid vloeit voort uit het feit dat om een antwoord te kunnen geven op de centrale vraag de huidige wet- en regeling, jurisprudentie dienen te worden onderzocht. Wanneer een andere onderzoeker antwoord zou moeten geven op deze vraag, zou deze methode ook gehanteerd worden. (Dit is immers de enige wijze waarop een juridisch kader kan worden vastgesteld.) Hieruit zouden dezelfde resultaten voortvloeien als die met dit onderzoek zullen worden behaald.

Validiteit empirisch onderzoek

De gegevens uit de interviews worden gebruikt om een beeld te krijgen van de problematiek. De deskundigen kennen de onderzoeker niet en er zijn geen negatieve consequenties voor de deskundigen. Er is geen reden voor hen om de werkelijkheid anders weer te geven dan dat hij is. Een vertekend beeld van de situatie is altijd mogelijk bij een interview, gezien de hoeveelheid factoren die een rol kunnen spelen, maar gelet op het feit dat de interviews alleen worden afgenomen ten behoeve van de beeldvorming van de onderzoeker zal dit het

onderzoek zelf niet in gevaar brengen. Daarnaast wordt door de interviews de situatie van twee kanten belicht. Ten eerste wordt de totstandkoming/historie van de wet-en regelgeving in beeld gebracht en daarnaast wordt onderzocht hoe de resultaten in de praktijk zijn toegepast en welke problemen worden ondervonden. Dit draagt bij aan een goed en volledig beeld van de situatie. De interviews worden gestructureerd door vragen van de onderzoeker, en dus worden leemten in de kennis van de onderzoeker opgevuld. De onderzoeker is niet volledig afhankelijk van informatie van de deskundigen, omdat er al kennis is verworven met behulp van juridische bronnen.

Betrouwbaarheid empirisch onderzoek

Als een andere onderzoeker, op dezelfde neutrale wijze, onder dezelfde omstandigheden, dezelfde interviews zou afnemen, zouden hoogstwaarschijnlijk dezelfde antwoorden worden verkregen van de deskundigen. De onderzoeker is stagiaire bij de organisatie, en heeft geen belang bij de aard van de conclusies van het onderzoek. De onderzoeker kan dus op een objectieve, neutrale wijze de interviews afnemen. De deskundigen hebben geen reden om deze onderzoeker een ander antwoord te geven dan een willekeurige andere onderzoeker. Hieruit blijkt dat de kans op betrouwbare antwoorden zeer groot is.

8. Verantwoording acquisitie van de opdracht

Naast mijn hbo-opleiding volg ik de premaster Rechtsgeleerdheid aan de Universiteit van Tilburg. Ten tijde van mijn zoektocht naar een afstudeerstageplaats volgde ik het vak 'integratievak staats-en bestuursrecht' aan de UvT. Ik kreeg les van mevr. Dr. A.C.M. Meuwese. Mijn interesse gaat al een aantal jaren uit naar het bestuursrecht, en omdat de acquisitie van een stageplaats lastig bleek, heb ik haar gevraagd of zij misschien een goed onderwerp wist waar ik mijn afstudeerscriptie over zou kunnen schrijven. Zij bracht mij in contact met dhr. De Laat, een kennis van haar die werkzaam is bij de provincie Noord-Brabant. Via dhr. De Laat kwam ik in contact met mevr. Van Loon (stagecoördinator bij de provincie) die mij in contact bracht met mijn huidige stagementor dhr. Algera. Na een gesprek te hebben gehad met de dhr. Algera besloot ik de opdracht aan te nemen.

9. (Voorlopige) hoofdstukken

1. Inleiding
2. Achtergrond
3. Beginselplicht tot handhaving
4. Gedogen
5. Juridische risico's afzien van handhaving
6. Conclusies
7. Aanbevelingen

10. Literatuurlijst

Handboeken

Van Buuren e.a.

P.J.J. van Buuren e.a., *Hoofdpijnen ruimtelijk bestuursrecht*, Deventer: Kluwer 2009.

Damen e.a.

L.J.A. Damen e.a., *Bestuursrecht 1*, Den Haag: Boom Juridische Uitgevers 2009.

Vermeer

F.R. Vermeer, *Gedogen door bestuursorganen*, Deventer: Kluwer 2010.

Jurisprudentie

Hof van justitie van de Europese Gemeenschappen

- HvJ EG 8 oktober 1987, nr. 80/86 (*Kolpinghuis*).
- HvJ EG 7 januari 2004, nr. C-201/02 (*Wells*).

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State

- ABRvS 28 februari 2007, *LJN AZ9494*.
- ABRvS 1 april 2009, *LJN BH9262*.
- ABRvS 7 september 2011, *LJN: BR6898*.

Documenten

Steunpunt Natura-2000 2007

Intern werkdocument voor opstellers beheerplannen Natura 2000 en vergunningverleners Nb-wet, Ede: 2007.

Artikelen

Wieman 2011

E. Wieman, 'Stikstof tot nadenken', *Lucht in uitvoering 2011-3*.

Websites

(<<http://www.natura2000.nl>>).

Bijlage 2: Relevante artikelen uit de Natuurbeschermingswet 1998

Artikel 19a

- 1.** Gedeputeerde staten stellen, na overleg met de eigenaars, gebruikers en andere belanghebbenden, voor een op grond van artikel 10a, eerste lid , aangewezen gebied of een op grond van artikel 12, derde lid , voorlopig aangewezen gebied een beheerplan vast waarin met inachtneming van de instandhoudingsdoelstelling, met uitzondering van de doelstellingen, bedoeld in artikel 10a, derde lid, wordt beschreven welke instandhoudingsmaatregelen getroffen dienen te worden en op welke wijze. Tevens kan het beheerplan beschrijven welke handelingen en ontwikkelingen in het gebied en daarbuiten, in voorkomend geval onder nader in het beheerplan aangegeven voorwaarden en beperkingen, het bereiken van de instandhoudingsdoelstelling niet in gevaar brengen, mede gelet op de instandhoudingsmaatregelen die worden getroffen. Het beheerplan kan zulks ook doen ten aanzien van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën projecten en andere handelingen van nationaal belang in het gebied en daarbuiten.
- 2.** Een beheerplan als bedoeld in het eerste lid wordt vastgesteld voor een tijdvak van ten hoogste zes jaren. Een beheerplan kan telkenmale voor een gelijk tijdvak worden verlengd.
- 3.** Tot de inhoud van een beheerplan behoren ten minste: a. een beschrijving van de beoogde resultaten met het oog op het behoud of herstel van natuurlijke habitats en populaties van wilde dier- en plantensoorten in een gunstige staat van instandhouding in het aangewezen gebied mede in samenhang met het bestaande gebruik in dat gebied en, voor zover relevant voor het bereiken van de instandhoudingsdoelstelling, daarbuiten; b. een overzicht op hoofdlijnen van de in de door het plan bestreken periode noodzakelijke maatregelen met het oog op de onder a bedoelde resultaten.
- 4.** Bij de noodzakelijke maatregelen, bedoeld in het derde lid, onderdeel b, wordt rekening gehouden met vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied, alsmede met regionale en lokale bijzonderheden.
- 5.** Op de voorbereiding van een beheerplan als bedoeld in het eerste lid is de in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure van toepassing.
- 6.** Beheerplannen worden niet vastgesteld dan na overleg met de besturen van gemeenten en waterschappen op het grondgebied waarvan die beheerplannen betrekking hebben.
- 7.** Een beheerplan als bedoeld in het eerste lid wordt uiterlijk drie jaar na dagtekening van het in artikel 10a, eerste lid , genoemde besluit voor het eerst vastgesteld.
- 8.** Indien een gebied voorlopig is aangewezen op grond van artikel 12, derde lid , wordt in afwijking van het zevende lid, een beheerplan als bedoeld in het eerste lid uiterlijk drie jaar na dagtekening van het besluit tot voorlopige aanwijzing voor het eerst vastgesteld.
- 9.** Gedeputeerde staten kunnen in het beheerplan beschrijvingen als bedoeld in het eerste lid opnemen die betrekking hebben op de doelstellingen, bedoeld in artikel 10a, derde lid .

10. Voor zover er in een beheerplan projecten worden opgenomen die niet direct verband houden met of nodig zijn voor het beheer van een Natura 2000-gebied maar die afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kunnen hebben voor het desbetreffende gebied, wordt het beheerplan eerst vastgesteld nadat gedeputeerde staten een passende beoordeling hebben gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstelling van dat gebied, en is voldaan aan de voorwaarden, genoemd in de artikelen 19g en 19h .

Artikel 19b

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 19a wordt een beheerplan als bedoeld in dat artikel, voor een op grond van artikel 10a, eerste lid, aangewezen gebied of een gebied dat voorlopig is aangewezen als bedoeld in artikel 12, derde lid, dat geheel of ten dele wordt beheerd door of onder verantwoordelijkheid valt van Onze Minister of één van Onze andere Ministers, voor het geheel onderscheidenlijk het betreffende gedeelte vastgesteld door Onze Minister of door Onze andere Minister in overeenstemming met Onze Minister, en voor zover nodig na overleg met betrokken eigenaren, gebruikers en andere belanghebbenden.

2. Een beheerplan als bedoeld in het eerste lid kan in voorkomende gevallen deel uit maken van een plan gericht op het beheer van een gebied als bedoeld in het eerste lid, dat al dan niet op grond van enig ander wettelijk voorschrift is vastgesteld.

3. Beheerplannen worden niet vastgesteld dan na overleg met de besturen van provincies, gemeenten en waterschappen op het grondgebied waarvan die beheerplannen betrekking hebben.

4. Artikel 19a, eerste lid, tweede en derde volzin, tweede, derde, vierde, vijfde, zevende, negende en tiende lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 19d

1. Het is verboden zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen, van gedeputeerde staten of, ten aanzien van projecten of andere handelingen als bedoeld in het vierde lid, van Onze Minister, projecten of andere handelingen te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling, met uitzondering van de doelstellingen, bedoeld in artikel 10a, derde lid , de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

2. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, is niet van toepassing op het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen, waaronder bestaand gebruik, alsmede de wijzigingen daarvan, overeenkomstig een beheerplan als bedoeld in de artikelen 19a of 19b .

3. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, is niet van toepassing op bestaand gebruik, behoudens indien dat gebruik een project is dat niet direct verband houdt met of nodig is

voor het beheer van een Natura 2000-gebied maar dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen significante gevolgen kan hebben voor het desbetreffende Natura 2000-gebied.

4. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, is niet van toepassing op het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die zijn toegestaan krachtens een omgevingsvergunning die met toepassing van hoofdstuk IX is verleend.

5. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen projecten of andere handelingen of categorieën van gebieden worden aangewezen waarvoor een vergunning als bedoeld in het eerste lid wordt verleend door Onze Minister.

6. De voordracht voor een krachtens het vierde lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.

Artikel 19kd

1. Bij besluiten over het toepassen van artikel 19c en het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, betreft het bevoegd gezag niet de gevolgen die een handeling kan hebben door het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied in de volgende gevallen: a. de handeling is gebruik dat op de referentiedatum werd verricht en is sedertdien niet of niet in betekenende mate gewijzigd, en heeft sedertdien per saldo geen toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied veroorzaakt; b. de handeling is een activiteit die na de referentiedatum is begonnen, of een gebruik dat na de referentiedatum in betekenende mate is gewijzigd, waarbij is verzekerd dat, in samenhang met voor die activiteit getroffen maatregelen, de stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied als gevolg van die activiteit of dat gebruik per saldo niet is toegenomen of zal toenemen.

2. Met betrekking tot de bepaling van de door handelingen en maatregelen als bedoeld in het eerste lid veroorzaakte of te veroorzaken stikstofdepositie kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld. Daarbij kan onder meer worden geregeld dat hiervoor bij of krachtens andere wetten bijgehouden of aan een bevoegd gezag overgelegde gegevens kunnen worden gebruikt.

3. Onder «referentiedatum» als bedoeld in het eerste lid wordt verstaan: a. 7 december 2004, of b. de datum waarop het desbetreffende gebied is aangewezen ter uitvoering van richtlijn 79/409/EEG dan wel, ingeval dit eerder is, de datum waarop het desbetreffende gebied door de Europese Commissie tot een gebied van communautair belang is verklaard ter uitvoering van artikel 4, tweede lid, van richtlijn 92/43/EEG, voor zover die aanwijzing, onderscheidenlijk verklaring plaatsvindt na 7 december 2004.

4. Onder «voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied» wordt voor de toepassing van dit artikel en de artikelen 19ke en 19kf verstaan: voor stikstof gevoelige natuurlijke habitats en habitats van soorten in een Natura 2000-gebied ten aanzien waarvan op grond van artikel 6, eerste lid, van richtlijn 92/43/EEG een verplichting geldt tot het treffen van instandhoudingsmaatregelen.

Bijlage 3: Relevante artikelen uit de Verordening stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant

Artikel 6 meldingsplicht en salderingsverzoek

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 2 en 3 meldt de initiatiefnemer, onderscheidenlijk de drijver van de betrokken inrichting, het voornemen tot het realiseren van een of meer nieuwe stallen bij Gedeputeerde Staten.

2. Indien door het realiseren van de nieuwe stallen een saldering als bedoeld in de artikelen 23 t/m 29 noodzakelijk is, wordt een daartoe strekkend verzoek gelijktijdig met de melding ingediend.

Artikel 17 categorie-indeling van bedrijven

Op basis van de door de initiatiefnemer, onderscheidenlijk door de drijver van de betrokken inrichting beoogde situatie worden bedrijven al naar gelang hun maximale N-depositie op een N-gevoelig habitat binnen een Natura 2000-gebied ingedeeld in de volgende categorieën:

- A Bedrijven met een N-depositie van 5,0 mol N/ha/jr of minder;
- B Bedrijven met een N-depositie boven 5,0, maar niet meer dan 50,0 mol N/ha/jr;
- C Bedrijven met een N-depositie boven 50,0, maar onder 200,0 mol N/ha/jr;
- D Bedrijven met een N-depositie van 200,0 mol N/ha/jr of meer.

Artikel 24 saldering uitsluitend via depositiebank

Saldering vindt uitsluitend plaats met de N-deposities die opgenomen zijn in de depositiebank als bedoeld in artikel 12 van deze regeling.

Artikel 36 compensatie voor beperkte saldering

1. Voor zover de N-depositie door de in artikel 33 of 35 bedoelde bedrijven niet voldoet aan de depositie-eisen van de artikelen 18 . tot en met 20, treffen Gedeputeerde Staten in het kader van de beheerplannen krachtens artikel 19a van de Natuurbeschermingswet 1998 een voorziening.

2. De in het voorgaande lid bedoelde voorziening kan inhouden, dat op enig moment een compenserende onttrekking aan de depositiebank plaatsvindt.

Relevante onderdelen van de toelichting bij deze verordening

Artikel 35 en 36

Omdat de peildatum voor de Crisis- en herstelwet en de verordening al ver in het verleden ligt (7 december 2004), is overgangsrecht noodzakelijk: er zijn sinds 7 december 2004 stallen gebouwd, die niet aan de verordening voldoen en ook niet beschikken over een noodzakelijke natuurbeschermingswetvergunning, maar waarvan bouwkundige aanpassing redelijkerwijs niet meer gevegd kan worden. Deze worden via de artikelen 35 en 36 toegelaten.

Volgens de Crisis- en herstelwet zijn alle bedrijfsuitbreidingen die een verhoging van de depositie hebben veroorzaakt ten opzichte van 7 december 2004 vergunningplichtig, tenzij deze

depositietoename wordt gesaldeerd of op een andere wijze wordt teruggebracht. Om de depositietoename te salderen kan er voor worden gekozen om via de depositiebank te salderen of via een 1-op-1-saldering op basis van de voorwaarden van de Crisis- en herstelwet. Er wordt hierbij onderscheid gemaakt tussen:

- 1. Gerealiseerde uitbreidingen vanaf 7 december 2004*
- 2. Lopende procedures net vóór de inwerkingtreding van de verordening*

Ad. 1

Voor gerealiseerde uitbreidingen vanaf 7 december 2004 wordt op basis van artikel 36 door GS een speciale voorziening getroffen. Deze voorziening kan bestaan uit een saldering via de depositiebank of buiten de depositiebank om, waarbij via het Natura 2000-beheerplan een vrijstelling van de vergunningplicht wordt voorzien.

Voor de gevallen waarvoor GS besluiten om de toename in emissie/ depositie te salderen via de depositiebank, zal een overgangsregeling worden toegepast om de depositiebank in de aanvangsperiode niet te zwaar te belasten en daardoor nieuwe ontwikkelingen niet onnodig te belemmeren. Gedeputeerde Staten krijgen op basis van artikel 36 de bevoegdheid om de saldering te realiseren (een afboeking te doen in de salderingsbank) op een manier die recht doet aan de beoogde emissie/depositiereductie en tegelijkertijd recht doet aan de feitelijke situaties m.b.t. wet- en regelgeving ten tijde van de uitbreiding. Het is op voorhand niet duidelijk bij hoeveel bedrijven met uitbreidingen vanaf 7 december 2004 achteraf nog op een of andere manier gesaldeerd zal worden via de depositiebank. Wel is duidelijk, dat hierbij sprake zal zijn van een grote verscheidenheid aan situaties. Tussen 7 december 2004 en de inwerkingtreding van de verordening hebben zich 5 of 6 verschillende regiems voorgedaan: vergunningvrijdom beneden de 15 mol, het ontbreken van een vergunningplicht rond pure Habitatrichtlijngebieden voor de wetswijzing van 1 februari 2009 tot een situatie waarin de volledige depositie vanuit een bedrijf op alle Natura 2000-gebieden moest worden gesaldeerd. Uitgangspunt bij de overgangsregeling ten behoeve van uitgebreide bedrijven tussen 7 december 2004 en de inwerkingtreding van de verordening blijft dat het de bedoeling is om deze bedrijfssituaties buiten de vergunningverplicht te houden, door saldering toe te passen. Daarbij zullen de gevallen boven de 5 mol depositie ten opzichte van de rand van een gevoelig habitatype en gevallen gerealiseerd na 1 februari 2009 een aparte behandeling krijgen. GS beslissen in individuele situaties.

Ad. 2

Voor bedrijven die in de maanden vóór de inwerkingtreding van de verordening bezig zijn om een nieuwe stal te realiseren is een overgangsregeling van toepassing. Er is gekozen om de verordening met terugwerkende kracht (vanaf de datum van vaststelling van het statenvoorstel door Gedeputeerde Staten) te laten gelden, om zoveel mogelijk de ontwikkelingen die worden voorzien in de eerste helft van 2010 in het kader van de AMvB Huisvesting onder de verordening te laten vallen. Bedrijven en bedrijfssituaties die op het moment van openbaar worden van de inhoud van de verordening (datum vaststelling statenvoorstel door GS) nog geen aanvraag krachtens de Wet Milieubeheer en/of Natuurbeschermingswet 1998, melding in het kader van het Besluit landbouw milieubeheer of bouwvergunning in behandeling hebben dienen aan de technische eisen van de regeling te voldoen. Hierdoor wordt milieuwinst naar voren gehaald.

Voor lopende procedures net vóór de inwerkingtreding van de verordening wordt voor saldering aangesloten bij de gangbare praktijk: particuliere 1-op-1-saldering geïntegreerd in het project. Saldering buiten de depositiebank om blijft namelijk mogelijk tot het moment van publicatie in het Provinciaal Blad. Dit leidt ertoe dat de bedrijven die al met een aanvraag voor een vergunning of melding bezig zijn, de tijd krijgen om een lopende saldering te kunnen afronden en niet hoeven te wachten op de inwerkingtreding van de depositiebank medio juli 2010. Er ontstaat dan geen vacuüm en dit is ook redelijk naar de ondernemers die al in een vergaande fase van onderhandeling zijn over salderingsrechten.

Bijlage 4: Beleidsregels Grenzen aan gedogen Noord-Brabant 2001

GEDEPUTEERDE STATEN van Noord-Brabant,

Overwegende dat ons college ingevolge de artikelen 122 van de Provinciewet en 5:21 en volgende van de Algemene wet bestuursrecht bevoegd is met bestuursrechtelijke handhavingsinstrumenten op te treden tegen overtreding van regels welke het provinciaal bestuur uitvoert;

dat de bevoegdheid tot bestuursrechtelijke handhaving moet worden aangemerkt als een discretionaire bevoegdheid, hetgeen betekent dat niet in alle gevallen van overtreding de plicht bestaat om gebruik te maken van deze bevoegdheid;

dat het uit een oogpunt van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid wenselijk is in beleidsregels in de zin van de Algemene wet bestuursrecht vast te leggen in welke gevallen en onder welke voorwaarden door ons geen gebruik wordt gemaakt van de ons ter beschikking staande bestuursrechtelijke handhavingsbevoegdheden;

dat gedogen van overtredingen van bij of krachtens wettelijk voorschrift gestelde regels naar ons oordeel zoveel mogelijk dient te worden voorkomen;

dat tot gedogen door ons dan ook alleen zal worden overgegaan voor beperkte periode en alleen in die gevallen, waarin handhavend optreden kennelijk onredelijk zou zijn;

dat onderstaande beleidsregels een concretisering geven van het door ons gevoerde restrictieve gedoogbeleid binnen het beleidsterrein van de fysieke leefomgeving;

dat wij verzoeken om te gedogen zullen beoordelen aan de hand van de in deze beleidsregels neergelegde criteria;

BESLUITEN:

Vast te stellen de beleidsregels Grenzen aan gedogen Noord-Brabant 2001

Beleidsregels grenzen aan gedogen Noord-Brabant 2001

Artikel 1 Definities

Gedogen: het door ons college afzien van het gebruik van ter beschikking staande bestuursrechtelijke handhavingsinstrumenten bij constatering van een overtreding van een bij of krachtens wettelijk voorschrift gestelde regel, alsmede het door ons college vooraf verklaren, dat tegen een overtreding van een bij of krachtens wettelijk voorschrift gestelde regel die nog zal plaatsvinden, niet zal worden opgetreden. Beperkt experiment: een experiment met een maximale duur van zes maanden, te houden ter verkrijging van relevante informatie, waarbij naar redelijke verwachting de belasting van de fysieke leefomgeving niet treedt buiten de door de vergunning geboden ruimte.

Artikel 2 Inhoudelijke vereisten voor toepassing gedogen

1. Tot gedogen wordt slechts overgegaan, indien aan de volgende inhoudelijke vereisten is voldaan:

- a. de te gedogen activiteit is verantwoord uit het oogpunt van bescherming van de fysieke leefomgeving;
- b. er bestaat concreet uitzicht op legalisatie van de te gedogen activiteit;
- c. indien vooruitlopend op besluitvorming omtrent vergunningverlening wordt gedoogd, is een genoegzame vergunningaanvraag ingediend;
- d. indien vooruitlopend op besluitvorming omtrent vergunningverlening wordt gedoogd, is door ons college een voorlopige inschatting gemaakt waaruit blijkt dat de te gedogen activiteit vergunbaar is;
- e. er dient sprake te zijn van bijzondere omstandigheden die gedogen in het concrete geval rechtvaardigen.

2. In geval van overmacht zijn de eisen sub b, c en d niet van toepassing.

3. Indien aan de in het eerste lid gestelde eisen is voldaan, wordt niettemin niet tot gedogen overgegaan:

- a. indien aan de zijde van de overtreder sprake is van recidiverend dan wel calculerend gedrag,
- b. dan wel indien ons college blijkt dat de te gedogen activiteit strijdig is met enige andere bij of krachtens wettelijk voorschrift gestelde regel en het voor de handhaving van die regel bevoegde gezag kenbaar heeft gemaakt dat het met bestuursrechtelijke handhavingsinstrumenten tegen deze overtreding optreedt dan wel zal optreden.

Artikel 3 Procedurele vereisten voor beslissingen tot gedogen

Tot gedogen wordt slechts overgegaan op schriftelijk verzoek. De aanvrager geeft in zijn verzoek gemotiveerd aan welke bijzondere omstandigheden naar diens oordeel gedogen in dit geval rechtvaardigen. De beslissing op het gedoogverzoek wordt op schrift gesteld. Op verlenging van de geldigheidsduur van de gedoogbeschikking zijn het vorige artikel alsmede het eerste lid van overeenkomstige toepassing. In afwijking van het eerste lid kan ambtshalve tot gedogen worden overgegaan, na rechterlijke vernietiging of schorsing van een door ons genomen handavingsbeschikking.

Artikel 4 Beperkte experimenten

Tot het gedogen van een beperkt experiment wordt slechts overgegaan in één van de volgende gevallen: de uit het experiment verkregen informatie is nodig ter onderbouwing van een vergunningaanvraag of melding en kan slechts langs empirische weg worden verkregen; het experiment is noodzakelijk om te kunnen beoordelen of de in het experiment betrokken activiteiten technisch realiseerbaar zijn en zo ja onder welke randvoorwaarden; Onverminderd het bepaalde in artikel 2, eerste lid sub a, alsmede het derde lid en artikel 3 wordt tot het gedogen van een beperkt experiment slechts overgegaan, indien aan de volgende vereisten is voldaan: de verzoeker geeft schriftelijk en gemotiveerd aan wat het te houden experiment inhoudt, wat de duur van het experiment zal zijn, wat de doelstelling van het experiment is, wat de relatie is tot de vigerende vergunningen en welke invloed het experiment naar redelijke verwachting heeft op de fysieke leefomgeving, en het experiment wordt in omvang beperkt tot hetgeen strikt noodzakelijk is voor het met het experiment te bereiken doel.

Artikel 4a Toepassing van de Lex silencio positivo

Paragraaf 4.1.3.3. van de Awb is niet van toepassing op beslissingen bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van deze beleidsregel.

Artikel 5 Citeertitel

Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als “Beleidsregels grenzen aan gedogen provincie Noord-Brabant 2001.

Artikel 6 Bekendmaking en inwerkingtreding

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Provinciaal blad van Noord-Brabant en treedt in werking de dag na de bekendmaking.

's-Hertogenbosch, 12 juni 2001

Gedeputeerde Staten voornoemd,

de voorzitter

de griffier

mr. F.J.H. Houben

ing. M. Bruinsma

BIJLAGE 5: Relevante artikelen uit de Habitatrichtlijn

Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PbEG L 206).

Artikel 4

1. Op basis van de criteria van bijlage III (fase 1) en van de relevante wetenschappelijke gegevens stelt elke Lidstaat een lijst van gebieden voor, waarop staat aangegeven welke typen natuurlijke habitats van bijlage I en welke inheemse soorten van bijlage II in die gebieden voorkomen. Voor diersoorten met een zeer groot territorium komen deze gebieden overeen met de plaatsen, binnen het natuurlijke verspreidingsgebied van die soorten, die de fysische en biologische elementen vertonen welke voor hun leven en voortplanting essentieel zijn. Voor aquatische soorten met een groot territorium worden deze gebieden alleen voorgesteld indien het mogelijk is een zone duidelijk af te bakenen die de fysische en biologische elementen vertoont welke voor hun leven en voortplanting essentieel zijn. Zo nodig stellen de Lidstaten aanpassingen van de lijst voor in het licht van de resultaten van het in artikel 11 bedoelde toezicht.

De lijst wordt binnen drie jaar na kennisgeving van de richtlijn aan de Commissie toegezonden met informatie over elk gebied. Deze informatie omvat een kaart, de naam, de ligging en de oppervlakte van het gebied, alsmede de gegevens die zijn verkregen uit toepassing van de in bijlage III (fase 1) vermelde criteria, en wordt verstrekt op basis van een door de Commissie volgens de procedure van artikel 21 opgesteld formulier.

2. Op basis van de in bijlage III (fase 2) vermelde criteria werkt de Commissie met instemming van iedere Lidstaat voor elk van de vijf in artikel 1, letter c) onder iii), genoemde biogeografische regio's en voor het gehele in artikel 2, lid 1, bedoelde grondgebied aan de hand van de lijsten van de Lidstaten een ontwerp-lijst van de gebieden van communautair belang uit, waarop staat aangegeven in welke gebieden een of meer prioritaire typen natuurlijke habitats of een of meer prioritaire soorten voorkomen.

De Lidstaten waar de gebieden met een of meer prioritaire typen natuurlijke habitats en een of meer prioritaire soorten in oppervlakte meer dan 5 % van het nationale grondgebied beslaan, kunnen, met instemming van de Commissie, verzoeken dat de criteria van bijlage III (fase 2) voor de selectie van alle gebieden van communautair belang op hun grondgebied flexibeler worden toegepast.

De lijst van gebieden van communautair belang, waarop de gebieden met een of meer prioritaire typen natuurlijke habitats of een of meer prioritaire soorten staan aangegeven, wordt door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

3. De in lid 2 genoemde lijst wordt binnen zes jaar na de kennisgeving van deze richtlijn vastgesteld.

4. Wanneer een gebied volgens de procedure van lid 2 tot een gebied van communautair belang is verklaard, wijst de betrokken Lidstaat dat gebied zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes jaar, aan als speciale beschermingszone en stelt hij tevens de prioriteiten vast gelet op het belang van de gebieden voor het in een gunstige staat van instandhouding behouden of herstellen van een type natuurlijke habitat van bijlage I of van een soort van bijlage II alsmede voor de coherentie van Natura 2000 en gelet op de voor dat gebied bestaande dreiging van achteruitgang en vernietiging.

5. Zodra een gebied op de in lid 2, derde alinea, bedoelde lijst is geplaatst, gelden voor dat gebied de bepalingen van artikel 6, leden 2, 3 en 4.

Artikel 6

1. De Lidstaten treffen voor de speciale beschermingszones de nodige instandhoudingsmaatregelen; deze behelzen zo nodig passende specifieke of van ruimtelijke-orderingsplannen deel uitmakende beheersplannen en passende wettelijke, bestuursrechtelijke of op een overeenkomst berustende maatregelen, die beantwoorden aan de ecologische vereisten van de typen natuurlijke habitats van bijlage I en de soorten van bijlage II die in die gebieden voorkomen.

2. De Lidstaten treffen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen voor zover die factoren, gelet op de doelstellingen van deze richtlijn een significant effect zouden kunnen hebben.

3. Voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, wordt een passende beoordeling gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied. Gelet op de conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied en onder voorbehoud van het bepaalde in lid 4, geven de bevoegde nationale instanties slechts toestemming voor dat plan of project nadat zij de zekerheid hebben verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden hebben geboden.

4. Indien een plan of project, ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard, toch moet worden gerealiseerd, neemt de Lidstaat alle nodige compenserende maatregelen om te waarborgen dat de algehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft. De Lidstaat stelt de Commissie op de hoogte van de genomen compenserende maatregelen.

Wanneer het betrokken gebied een gebied met een prioritair type natuurlijke habitat en/of een prioritaire soort is, kunnen alleen argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of met voor het milieu wezenlijke gunstige effecten dan wel, na advies van de Commissie, andere dwingende redenen van groot openbaar belang worden aangevoerd.

Artikel 7

De uit artikel 6, leden 2, 3 en 4, voortvloeiende verplichtingen komen in de plaats van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 4, lid 4, eerste zin, van Richtlijn 79/409/EEG, voor wat betreft de speciale beschermingszones die overeenkomstig artikel 4, lid 1, van die richtlijn zijn aangewezen of bij analogie overeenkomstig artikel 4, lid 2, van die richtlijn zijn erkend, zulks vanaf de datum van toepassing van de onderhavige richtlijn, dan wel vanaf de datum van de aanwijzing of erkenning door een Lidstaat overeenkomstig Richtlijn 79/409/EEG, indien deze datum later valt.

BIJLAGE 6: Relevante artikelen uit de Vogelrichtlijn

Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (PbEG L 103).

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de instandhouding van alle natuurlijk in het wild levende vogelsoorten op het Europese grondgebied van de Lidstaten waarop het Verdrag van toepassing is . Zij betreft de bescherming, het beheer en de regulering van deze soorten en stelt regels voor de exploitatie daarvan.
2. Deze richtlijn is van toepassing op vogels , hun eieren, hun nesten en hun leefgebieden.
3. Deze richtlijn is niet van toepassing op Groenland.

Artikel 2

De Lidstaten nemen alle nodige maatregelen om de populatie van de in artikel 1 bedoelde soorten op een niveau te houden of te brengen dat met name beantwoordt aan de ecologische , wetenschappelijke en culturele eisen , waarbij zij tevens rekening houden met economische en recreatieve eisen .

Artikel 3

1. Met inachtneming van de in artikel 2 genoemde eisen nemen de Lidstaten alle nodige maatregelen om voor alle in artikel 1 bedoelde vogelsoorten een voldoende gevarieerdheid van leefgebieden en een voldoende omvang ervan te beschermen , in stand te houden of te herstellen .
2. Voor de bescherming, de instandhouding en het herstel van biotopen en leefgebieden worden in de eerste plaats de volgende maatregelen getroffen:
 - a.) instelling van beschermingszones;
 - b.) onderhoud en ruimtelijke ordening overeenkomstig de ecologische eisen van leefgebieden binnen en buiten de beschermingszones;
 - c.) herstel of weer aanleggen van vernietigde biotopen;
 - d.) aanleg van biotopen.